

Dato fra den danske Statsmagts Side har haft den Opfattelse, at disse Folk fortjener en Opmuntring — lad den være mindre —, men de fortjener en Opmuntring. Nu ved jeg ikke, om det ærede Medlem mener, at kun de, der er naaet saa langt op paa Forfattertrappetigen, om jeg saa maa sige, at deres Navne er almindelig anerkendte, bør komme i Betragtning, naar vi skal bevilge Penge, eller om han ogsaa mener, at det Princip, hvorefter vi til Dato har bevilget, nemlig, at det er Opmuntring, bør bevares. Jeg skal ikke nægte, at det kunde godt være, at man ved en Sortering kunde rejse Indvendinger mod et eller andet Navn; men den Popularitet, man kan høste ved at fægte mod en eller anden, giver jeg ikke saa forførdelig meget for.

Til Slut vil jeg gerne sige overfor de ærede Medlemmer, at jeg haaber, at de ikke i deres Kamp mod Forfatterunderstøttelserne har overset, at denne Konto alligevel gaar ganske betydeligt ned. Der er her Tale om en Nedskæring og ikke om en Forhøjelse. Men naar man ikke fuldstændig vil bryde med det Princip, der hidtil er forfægtet fra Rigsdagens Side, og som de skiftende Regninger har bragt Forslag om, kan man ikke indtage et saadant Standpunkt, som de to ærede Medlemmer her har taget.

Bindslev: Til det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen vil jeg gerne sige, at Spørgsmaalet om, hvilke Principper man skal gaa frem efter ved Bedømmelsen af, hvilke Forfattere der skal have Understøttelse eller Hædersgaver fra Staten, vil jeg i og for sig gerne gaa ind paa at drøfte, men jeg finder, at Stedet ikke just er her. Jeg nævnte det kun indledningsvis for at præcisere mit eget Standpunkt. Jeg mener nemlig, at der i Statens Form for Understøttelse af Forfatterne er en Sammenblanding af Understøttelse og Hædersgave, og man ved ikke rigtig, hvor Understøttelsen begynder, og hvor den hører op, og hvor Hædersgaven begynder, og hvor den hører op. Jeg mener, at der burde være klare Retningslinier her; der burde udarbejdes et fastere System for, hvorledes Staten, hvis den overhovedet skal understøtte danske Forfattere, skal gøre det. Men med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal præciserede jeg netop, at jeg ikke ønskede at pege paa enkelte Navne, at fremhæve den ene og sætte Minus ved den anden, jeg ønskede kun i denne Situation at sige, at i et Øjeblik, da Staten skrider til en Nedskæring af sine Budgetter, er det ikke Tidspunktet at optage nye Navne paa

Listen over de statsunderstøttede Forfattere, uden at det paa ganske ekstraordinær Maade gøres indlysende rigtigt ud fra disse Forfatteres Talent. Og, uanset at der blandt de 6 Navne er Forfattere, som ubetinget har Talent, mener jeg dog ikke, at dette Talent er af saa blændende Karakter, at det berettiger Staten til i en Nedskæringstid at optage deres Navne paa Finansloven.

Vilhelm Rasmussen: Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt trætte det høje Ting med udførligt at imødegaa den højtærede Minister, men der er nogle ganske faa Bemærkninger, jeg gerne vil gøre. Det forekommer mig, at hvis man virkelig gennemtænker de Bemærkninger, den højtærede Minister gjorde, maa man komme til det Resultat, at det var en Argumentation til Fordel for mine Synspunkter i Sagen. Den højtærede Minister sagde om Forskolelærerinderne, at de havde naturligvis efter deres Uddannelse anvendt deres Tid paa Ting, der interesserede dem, og saa mente den højtærede Minister, at deraf fulgte, at de nok maatte kunne følge med de andre. Ja, men den højtærede Minister glemmer, at de andre Lærerinder, de seminarieuddannede, maa forudsættes ogsaa at have anvendt deres Fritid, og da de har et Forspring ved deres fyldigere Uddannelse, er de selvfølgelig de andre overlegne. Det var det, Prof. Olrik erfarede, da han gjorde det Forsøg, jeg har nævnt, og som førte til et Resultat, han fandt negativt. Men lad det nu være, hvad det er, det, som i dette Øjeblik har Interessen, er, at de 15 kvalificerede Forskolelærerinder, der har søgt, ikke kan komme med i Aar, fordi den højtærede Minister den 4. Juli har offentliggjort, hvem Ministeren har tildelt Adgang til Statens Lærerhøjskole. Derfor forekommer det mig, at det vil være rigtigt, at der denne Gang i hvert Fald aabnes Adgang for de 15 Forskolelærerinder. Og hvad den Uddannelse, der vil blive dem til Del, angaar, er det mig en stor Glæde, at det jo netop ikke kan blive en Uddannelse, der indtil en vis Grad fører de Damer paa Afveje, som Ministeren udtalte, thi det drejer sig netop ikke om eet Fag, men om en Række Fag, som den højtærede Minister læste op, Fag, som netop Forskolelærerinderne har erklæret sig veltillfredse med at faa Lejlighed til at arbejde med. Selvfølgelig drejer det sig ikke om en elementær Undervisning.

Dernæst en Bemærkning angaaende Realskolens Lærere. Jeg beklager, at de